

ת"פ 30612/12/15 - מדינת ישראל נגד א א - בהיעדר

בית משפט השלום בבאר שבע

18 יולי 2016

ת"פ 30612-12-15 מדינת ישראל נ' א(עציר)

ת"פ 30594-12-15

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל - ע"י ב"כ עו"ד הרוש

נגד
הנאשמים
א א - בהיעדר
ע"י ב"כ עו"ד ורניצקי.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביום 15.6.116 הוריתי על זיכוי של הנאשם בשים לב לכך שעל פי חוות הדעת המשלימה מאת הפסיכיאטר המחוזי נקבע כי לא היה אחראי למעשיו. לצד זיכוי זה וגם כן בהתאם לחוות הדעת הוריתי על הוצאת צו טיפול מרפאתי אמבולטורי. (ר' פרוטוקול הדיון מיום 15.6.16)

הואיל ובמעמד מתן הצו המרפאתי, זה לא נקצב בזמן, נקבע הדיון להיום אליו לא התייצב הנאשם.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ונדרשתי ליתר הנתונים הצריכים לעניין, הנני להורות כי תוקפו של הצו המרפאתי יהיה כאורכו של העונש המקסימלי שנקבע לצד העבירות שיוחסו לנאשם, היינו שלא יעלה על 4 שנים.

לגבי עצם קציבת משכו של הצו המרפאתי, סבורני כי ניתן לערוך אותו בהיעדרו שחל הנאשם וזאת מן הטעם כי כל עוד זה לא נקצב, לכאורה זה עומד בתוקפו. משכך, הליך זה, אפילו נערך בהיעדרו, יש בו לפעול לטובתו. כך גם יוער כי מדובר בטיפול מרפאתי אמבולטורי וזאת במאובחן מאשפוז במחלקה סגורה שכולל באופן אינהרנטי שלילת חירותו של הנאשם.

אשר למשך התקופה, סבורני כי גם אם תיקון 9 חל לאחר מתן הצו, יש ליתן החלטה בבקשה הנ"ל לאורו של תיקון זה

ותכליתו. יודגש כי המדובר בקציבת התקופה המקסימלית כאשר לגורמים הרפואיים שיקול דעת לקבוע כי בפועל יהיה קצר מהתקופה אותה קצב בית המשפט והכל לפי מצבו הרפואי. לא בשולי הדברים, מתן טיפול רפואי מרפאתי לנאשם, הנו בראש ובראשונה אינטרס אישי שלו. בנוסף, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות קציבה לתקופה קצרה מזו הקבועה בחוק.

אשר על כן הנני לקבוע כי תקופת הצו לטיפול מרפאתי אמבולטורי לא תעלה על 4 שנים.

מזכירות תעביר עותק החלטה זו לידי בית החולים הפסיכיאטרי ולידי הפסיכיאטר המחוזי לצורך יישום ההחלטה.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ו, 18/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט